

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/233/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312201969
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312201969.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1/. C. E., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XX, XXX XX W., X/ P. O., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXX, XXX XX W., X/ P. X., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XX, XXX XX W., odporcovia X/, X/, X/, t.č. na neznámom mieste, zastúpení opatrovníčkou Dagmar Szalaiovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. Hrdinov 66, Svidník, o zaplatenie 3.138,32 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III v Bratislave, č. k. 10C/44/2012-85 zo dňa 14.11.2012, do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 82,07 Eur k rukám Mgr. Tomáša Kušníra, advokáta, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 181,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti uznesenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení k napadnutej časti uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ vzal návrh späť pred začatím pojednávania vo veci samej. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľa, t.j. späťvzatie návrhu na začatie konania v celom rozsahu písomným návrhom zo dňa 06.08.2012, podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené a trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu súd nepovažoval za účelne vynaložené, keďže zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníctva vyplýva, že do konania vstupuje ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa s odporcom kontaktoval) a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, musí byť aj schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Advokát zrejme považoval za potrebné oznámiť vstup združenia do tohto konania, o predmete ktorého nemal žiadnu vedomosť a zároveň oznámiť, že si uplatňuje trovy konania (súdu nie je známe, či združenie malo vedomosť o tom, že do konania vstupuje), preto z uvedeného vyplýva, že ani úkon prevzatia a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, nie je úkonom v tomto konaní preukázaným (keďže je zrejmé, že advokát nemal vedomosť o predmete sporu) a trovy, ktoré si advokát za tento úkon uplatnil, nie sú trovami účelne vynaloženými.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd rozhodol, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 25.11.2012. Uviedol, že súd mu neposlal žalobu preto, lebo počítal s tým, že na to, aby žalobca zobral žalobu späť postačuje už len jeho samotný vstup do konania. Preto si nevie predstaviť efektívnejší a na náklady menej náročný postup združenia. Poukázal na to, že súdu nevedí, že navrhovateľ je profesionálna spoločnosť, ktorá v rámci svojho predmetu činnosti vymáha pohľadávky a len v SR má podľa svojej internetovej stránky 210 zamestnancov a dáva sa zastupovať silnou špecializovanou advokátskou kanceláriou. Vo vzťahu k navrhovateľovi sa súdu nejavia trovy právneho zastúpenia neúčelné. V odvolaní poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove. Vzhľadom na uvedené, žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmeniť tak, že odvolací súd mu prizná náhradu trov celého konania v celkovej sume 390,95 eur. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom v hodnote úkonu 121,16 eur s paušálnou náhradou 7,63 eur, vyjadrenie z 2.7.2012 v hodnote úkonu 121,16 eur s paušálnou náhradou 7,63 eur, odvolanie zo dňa 25.11.2012 v hodnote úkonu 60,58 eur s paušálnou náhradou 7,63 eur, odmena spolu 325,79 eur + DPH 20%, t.j. 65,16 eur, teda odmena spolu 390,95 eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 19.03.2013. Uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 82,07 eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 72,70 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 eur s DPH.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolací súd dospel k názoru, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniel zastavenie konania.

Vedľajšiemu účastníkovi teda patria trovy právneho zastúpenia. Musia však spĺňať podmienku, že boli potrebné pre účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z konania je nesporné, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 26.4.2012, doručeným súdu dňa 30.04.2012. Žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a zároveň požiadal o priznanie trov konania.

Následne dňa 4.07.2012 bolo súdu prvého stupňa vedľajším účastníkom doručené podanie, ktoré vedľajší účastník označil ako vyjadrenie. V podaní uviedol, že ide o spotrebiteľský právny vzťah (bez

bližšieho odôvodnenia). V podaní citoval ustanovenia § 52 ods. 2, § 53 ods. 1, § 53 ods. 2, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že v zmysle týchto ustanovení by aplikácia OZB prichádzala do úvahy len vtedy, ak by bola pre spotrebiteľa výhodnejšia (bez bližšieho zdôvodnenia). Konštatoval, že je možné predpokladať, že k odstúpeniu od zmluvy došlo pred 23.10.2008, najneskôr 22.10.2008, a odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje, následne citoval ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania, čo odôvodnil tým, že bola žaloba podaná dňa 22.2.2012 a preto navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žiadal priznať náhradu trov konania. Zároveň v podaní vedľajší účastník vyčíslil trovy konania. Na záver uviedol, že v prípade ak sa na vytyčené termíny pojednávania nedostaví, navrhol, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti a neprítomnosti právneho zástupcu. V prípade ak by súd trval na výsluchu, navrhol uskutočniť výsluch prostredníctvom dožiadaného súdu.

V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal úkon nevyhnutný pre úspech vo veci.

Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa. Účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Ustanovenie § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. upravuje, kedy môže združenie podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľa, alebo kedy môže byť účastníkom konania. Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. združenie podľa ods. 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania na strane navrhovateľa alebo odporcu, ak má právny záujem na výsledku konania. Tento má najmä vtedy, ak sa rozhodnutie vo veci dotkne jeho právneho postavenia. Vedľajší účastník preto vstupuje do konania na strane toho účastníka, ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať k úspechu v konaní; ich záujmy nemôžu byť protichodné.

Predpokladom účasti vedľajšieho účastníka je existencia právneho záujmu na výsledku konania, t.j. že jeho právne postavenie bude ovplyvnené výsledkom sporu.

V predmetnej veci vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť podaním zo dňa 6.08.2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 9.08.2012.

V danom prípade sa dôvodnosť podania žaloby posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, ak by nedošlo k späťvzatiu žaloby, ale to, či žalovaný (odporca) splní to, čoho sa žalobca (navrhovateľ) domáha, a len preto vezme žalobu späť.

Zavinenie je možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej.

Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je však povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Pri posudzovaní trov konania, ktoré mali vzniknúť vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd prihladol na úkony, ktoré boli vykonané právny zástupcom vedľajšieho účastníka konania.

Vedľajší účastník zahlásil vstup do konania podaním zo dňa 26.4.2012 doručeným súdu dňa 30.04.2012. V čase zahlásenia vstupu do konania nemal vedľajší účastník žiadne vedomosti do akého konania vstupuje a to z dôvodu, že súčasťou jeho oznámenia vstupu bola aj žiadosť voči súdu, aby zaslal žalobný návrh a prílohy tohto návrhu. Vedľajší účastník okrem zahlásenia vstupu do konania, žiadosti o zaslanie návrhu a jeho príloh a žiadosti o priznanie trov konania nevykonal žiadne úkony v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z., ktorý by sa dal klasifikovať ako prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

Taktiež podanie, ktoré označil vyjadrenie vedľajšieho účastníka nie je možné kvalifikovať ako právnu službu. Podľa obsahu tohto podania nie je možné považovať toto podanie ako podanie vo veci samej, lebo neobsahuje potrebný rozbor námietok vedľajšieho účastníka aké neprijateľné podmienky obsahuje zmluva a z akého dôvodu považuje vedľajší účastník tieto podmienky za neprijateľné. Všeobecné konštatovanie, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky nie je možné považovať za podanie vo veci samej. Za takéto nie je možné považovať ani púhu citáciu právnych predpisov. Taktiež písomné podanie neobsahuje riadne odôvodnenie, prečo možno predpokladať, že k odstúpeniu od zmluvy došlo pred 23.10.2008, najneskôr 22.10.2008, a ani nie je odôvodnené prečo vedľajší účastník považuje nárok za premlčaný. Samotné konštatovanie uvedených skutočností bez bližšej argumentácie tvrdení, nie je možné považovať za písomné podanie vo veci samej.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 26.4.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom návrhu domáha. Odvolací súd konštatoval, že samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva. Za takýto úkon, vzhľadom na uvedené vyššie nie je možné považovať ani podanie zo dňa 2.7.2012 označené ako vyjadrenie vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 a § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech, preto mu odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania vo výške 82,07 eur. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia vyčíslených právny zástupcom navrhovateľa za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 19.03.2013), v hodnote jedného úkonu vyčísleného v sume 72,70 eur s DPH a režijného paušálu v sume 9,37 eur s DPH, t.j. spolu 82,07 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.